

Arrest

nr. 218 014 van 8 maart 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SELIMOVIC, loco advocaat S. MICHOLT, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 29 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 20 mei 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoeker werd door het CGVS gehoord op 19 mei 2017.

1.2. Op 14 september 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, een moslim te zijn van soennitische strekking en een etnische Pashtoun te zijn. U stelt geboren te zijn in Khundan dorp, Kunduz district in de provincie Kunduz vlakbij Kunduz stad in het jaar 1374 (1995-1996). U leefde daar uw hele leven. U ging 's morgens naar school tot de vijfde graad in Zakhil Qadima dorp dichtbij Kunduz stad en 's middags bleef u thuis om te zorgen voor het huis of hielp u uw vader in zijn elektronikawinkel in de bazaar van Kunduz. Op school kreeg u inzake taallessen Engels, Pashtou en Dari. U verklaarde dat u problemen kreeg met de taliban omdat u lessen Engels volgde op school. De taliban zei tegen uw vader dat u niet naar school mocht gaan en dat u met hen religie zou moeten studeren. Uw vader heeft dit geweigerd, hierdoor werd hij lastig gevallen in zijn winkel. Daarna heeft hij u naar België gestuurd. U vertrok op 12 oktober 2015 en reisde naar Kabul, vandaar naar Nimroz waar u een week bleef en verder naar Baluchistan. U ging naar Iran waar u een maand bleef. Hierna trok u naar Turkije waar u een week verbleef en dan reisde u verder naar Griekenland. U verklaarde zich vluchteling in België op 29 december 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw taskara, een kopie van uw vaders taskara en een schoolrapport voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (Gehoorverslag CGVS p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient opgemerkt dat uw algemene geloofwaardigheid al in ernstige mate ondermijnd werd door uw verklaringen over uw identiteit en de daaraan verbonden leeftijd.

Het CGVS stelt immers vast dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. U gaf bij aankomst in België en bij de aanvang van uw asielpprocedure immers aan dat u op dat ogenblik (december 2015) zeventien jaar oud was (zie inschrijving). Nadien werd echter vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven) dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 4 februari 2016 ouder was dan 18 jaar.

Bovendien verklaarde u tijdens het gehoor door het CGVS dat uw taskara zou vermelden dat u geboren werd in het jaar 1374 (21 maart 1995 – 20 maart 1996) (CGVS p. 5). Toen u later gevraagd werd waar u deze zou gaan halen zijn, stelde u het niet te weten en pareerde u dat uw vader die gaan halen was. Hierop werd u gevraagd of u niet met hem meeging, hetgeen u dan wel bevestigde maar eraan toevoegend dat u voordien wist waar u die ging halen doch het vergeten was. U herhaalde niet te weten waar de taskara gemaakt werd. U ondervraagd over de periode waarin u dat document bent gaan halen, verklaarde u niet te weten wanneer dit was. U kon niet aangeven, noch zelfs maar bij benadering, wanneer u deze zou gaan halen zijn (CGVS p. 18). Op uw taskara staat vermeld dat hij uitgereikt werd op 25/09/1392 (dit komt overeen met 16 december 2013 volgens de Gregoriaanse kalender) en dat u op dat moment 15 jaar oud zou zijn geweest (vertaling taskara werd toegevoegd aan administratief dossier). Het is ongeloofwaardig dat u op de leeftijd van 15 jaar oud niet zou kunnen aangeven waar en wanneer u deze zou gaan halen zijn, zelfs niet bij benadering. Bovendien stemmen deze gegevens ook niet overeen met uw eerdere verklaring dat er op uw taskara zou staan dat u in 1374 (21 maart 1995 – 20 maart 1996) geboren zou zijn, maar dan zou u 17 of 18 jaar oud zijn geweest toen u uw taskara afhaalde op 25/09/1392 (16 december 2013). Ook uw verklaringen inzake uw schoolcarrière ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw leeftijdsbepaling. Vooreerst verklaarde u de taskara nodig gehad te hebben voor school. Eigenaardig genoeg stelde u dat u ongeveer veertien jaar oud was toen u met school startte. Uw taskara werd nochtans pas uitgereikt toen u vijftien jaar oud geweest zou

zijn. U stelde vijf jaar scholing gevolgd te hebben. Als u dus op veertienjarige leeftijd begon, dan zou u bij uw vertrek op zijn minst negentien jaar oud moeten geweest zijn (CGVS, p. 15, 19)

Verder blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Bovenstaande vaststellingen wijzen op het feit dat u de Belgische asieldiensten doelbewust tracht te misleiden door zich jonger voor te doen dan dat u in werkelijkheid bent. Dit tast de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen al bij voorbaat ernstig aan.

Ten tweede heeft u het CGVS geen duidelijk zicht gegeven op waar u vandaan komt en waar u voor uw komst naar België heeft verbleven. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld u het CGVS niet heeft kunnen overtuigen dat u recent uit Afghanistan bent vertrokken. Uw kennis over de recente gebeurtenissen in de stad Kunduz van de gelijknamige provincie waar u beweert vandaan te komen is erg ontoereikend. Zo verklaart u zelf dat u persoonlijk geen leden van de taliban van uw regio bij naam kan noemen en dat u slechts één incident kan opnoemen wanneer u gevraagd wordt naar de recente gevechten met de taliban in uw regio (CGVS p. 23-24). Het CGVS verwijst hierbij naar de rapporten van EASO over de rekrutering van gewapende groepen (September 2016, toegevoegd aan het administratief dossier) en het rapport over de veiligheidssituatie van Afghanistan, specifiek het deel over Kunduz (November 2016 p. 124-128, toegevoegd aan het administratief dossier). Uit beide rapporten blijkt dat de taliban erg aanwezig was in Kunduz in de periode dat u beweerde daar te verblijven.

Behalve de inname van de stad door de taliban herinnert u zich geen andere incidenten of gebeurtenissen (CGVS p. 23, 26-27). Deze kennis is op zich weinig typerend aangezien de inname van de stad in het wereldnieuws is verschenen. Bovendien is uw beschrijving van de inname van de stad door de taliban en de strijd om de stad dusdanig oppervlakkig, ongedetailleerd en ontdaan van elke beleving dat er niet langer geloof kan gehecht worden aan uw aanwezigheid op dat moment. Over die aanval kan u slechts vertellen dat de taliban de gehele stad hadden overgenomen (CGVS p. 23), dat er 800 gevangenen vrijgelaten werden en dat er een ziekenhuis gebombardeerd werd (CGVS p. 26-27). Deze informatie is echter genoegzaam bekend. Over de datum van deze gebeurtenissen kan u echter enkel zeggen dat het in de negende of tiende maand is van het jaar 2015 (CGVS p. 23-24). Kunduz werd inderdaad veroverd door de taliban van 28 september 2015 tot 12 oktober 2015. Het feit dat u aangeeft in Afghanistan de Afghaanse kalender te gebruiken (CGVS p. 24), maar de datum van de val van Kunduz enkel nog kan geven volgens de westerse kalender, wijst verder op het ingestudeerd karakter van uw asielrelaas.

Verder is het ook opmerkelijk dat u verklaart geen idee te hebben waar de luchthaven ligt van Kunduz. U trachtte uw gebrek aan kennis te verhullen met de stelling het niet te weten omdat u daar nooit geweest bent. U opperde dat het "een beetje ver" is (CGVS p. 13). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de luchthaven in Kunduz binnen de stadsgrenzen ligt. De luchthaven van Kunduz is een belangrijk deel van de stad Kunduz en was tijdens het beleg van Kunduz door de taliban van 28 september 2015 tot 12 oktober 2015 het enige deel van Kunduz dat in het heetst van de strijd nog onder controle van de Afghaanse overheid lag. Het is dan ook bevreemdend dat u daar geen verdere informatie zou kunnen over geven.

Verder is het bevreemdend dat u de vraag naar de etnische groeperingen in Afghanistan trachtte te ontwijken. Op de eerste vraag tot dewelke u behoorde, stelde u de wedervraag hoe etniciteit bedoeld was. Hierop wordt u een voorbeeld gegeven dat sommigen Oezbeken zijn en sommigen Tadjieken waarop u gevraagd wordt tot welke u behoort. U antwoordt naast de kwestie dat u geen job had en gewoon naar school ging. Pas bij de herhaling van deze vraag stelt u Pashtou te zijn. Op de vraag tot welke groeperingen de meesten van uw dorp/stad komen, stelt u dat er "Dari sprekers" zijn en Pashtou sprekers en dat er ook Tadjieken zijn. Op de vraag welke taal de Tadjieken spreken, stelt u eerst het niet te weten om vervolgens eraan toe te voegen dat ze slechts één taal hebben, met name het Tadjieki. Het is u blijkbaar niet bekend dat de Tadjieken in Afghanistan Dari spreken. Op de vraag of er andere etnische groepen in uw stad zijn, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS p. 6). U stelt vijf jaar school gelopen te hebben en Dari op school geleerd te hebben (CGVS p. 7, p. 19). Wanneer er u een concrete vraag in het Dari gesteld wordt, met name de eenvoudige vraag wat uw beste vak was op school, kan u vreemd genoeg niet antwoorden (CGVS, p. 20). Hieruit blijkt dat u het Dari absoluut niet beheerst, daar waar het toch de "lingua franca" is in uw land en op school onderwezen wordt (een kopie van de informatie waarop het CGVS zich baseert, bevindt zich in het administratief dossier).

Op het gehoor van het CGVS hebt u meegedeeld dat u een facebookaccount heeft onder de naam van [Y.W.] (CGVS p. 4) Uw profiel werd teruggevonden. In de openbare informatie van dit facebookprofiel staat aangegeven dat u ooit de stad Pune in regio Maharashtra in India bezocht heeft (document 5, toegevoegd aan het administratief dossier). Nochtans heeft u voor het CGVS verklaard dat u nog nooit eerder in het buitenland bent geweest (CGVS p. 11). Dit is een indicatie die de stelling van het CGVS ondersteunt, met name dat u uw recente verblijfplaats tracht verborgen te houden voor het CGVS.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u aldus niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent en rechtstreeks afkomstig te zijn uit uw beweerde herkomstregio. Gelet op de ongeloofwaardigheid van deze beweerde regio van herkomst in Afghanistan, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in de regio recent hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen asiel heeft aangevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België (Verklaring DVZ, d.d. 13 mei 2016, p. 8, Vraag 22; CGVS p. 11). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en asiel aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliel in de landen die u passeerde en pas in België asiel aanvraag doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De overige door u voorgelegde stukken doen geen afbreuk aan deze bevindingen. De kopie van de taskara van uw vader kan hoogstens een indicatie zijn van uw beweerde identiteit, bovendien kan door het kleine formaat van de kopie geen nuttige vaststelling gedaan worden over dit document. Op de vraag waarom deze kopie zo klein is, kon u ook geen antwoord geven (CGVS p. 19). Uw schoolrapport vormt geen bewijs van de door u beweerde vervolgingsfeiten. Er wordt ook vastgesteld dat u voor de DVZ verklaard had vijf jaar lager onderwijs gevolgd te hebben, daar waar het bewuste schoolrapport stelt dat u in 1394, het jaar van uw vertrek dus 2015 in het vierde jaar van de middelbare school zat (Verklaring DVZ, punt 11, 13 mei 2016). U bevestigde tijdens het CGVS gehoor in het lyceum gezeten te hebben, een middelbare school waar u in de vijfde graad was (CGVS p. 15). Zoals supra reeds aangegeven beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van enige bewijswaarde aan deze documenten, a fortiori wanneer er ernstige anomalieën worden vastgesteld tussen uw verklaringen en de inhoud van de documenten.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn, eventueel na een eerder verblijf in het buitenland. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaatsen binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 1 juni 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het spreken van de waarheid opdat de commissaris-generaal uw situatie volledig zou begrijpen en kunnen beoordelen (CGVS, p. 2). U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en feitelijke recente herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 24).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het verzoekschrift bevestigt verzoeker zijn vluchtrelaas zoals opgenomen in het feitenrelaas van de bestreden beslissing maar verklaart hij het oneens te zijn met het standpunt van het CGVS dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt "dat [hij] recent uit Afghanistan [is] vertrokken", noch aannemelijk maakt "daadwerkelijk recent en rechtstreeks afkomstig te zijn" uit zijn beweerde herkomstregio, in casu het dorp Khundan, in het district Kunduz in de provincie Kunduz.

2.2. Op 1 februari 2019 maakt verzoeker een aanvullende nota over waar hij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), nieuwe elementen ter kennis brengt van de Raad die betrekking hebben op zijn herkomst.

Deze elementen betreffen onder meer:

- een originele Pakistaanse verblijfskaart van verzoeker waarop zijn foto figureert en naam, met volgende vermeldingen "Afghan citizen" en "proof of registration"; ook wordt op de kaart als plaats van herkomst in Afghanistan vermeld "Kunduz" en als plaats van verblijf in Pakistan "Peshawar";
- een kopie van de Pakistaanse verblijfskaarten van zijn vader, moeder, broers en zussen;
- een enveloppe waarin deze documenten door zijn familie werden toegestuurd met vermelding van postcode "3501" in Afghanistan.

Verzoeker zet in zijn aanvullende nota uiteen dat hij ondubbelzinnig klaarheid wil scheppen over zijn herkomst. Hij geeft toe dat hij voor het merendeel van zijn leven in Pakistan heeft verbleven als Afghaans vluchteling met zijn familie. Aangezien de verblijfskaarten vervielen op 31 december 2015, besliste zijn familie om terug te keren naar Afghanistan omdat het onmogelijk bleek om de geldigheid van de kaarten nog te verlengen. Verzoeker brengt in zijn aanvullende nota objectieve landeninformatie bij waaruit zou blijken dat vanaf eind december 2015 en in 2016 er een grote golf van gedwongen terugkeer was van Pakistan naar Afghanistan.

Volgens verzoeker bleek bij terugkeer naar Kunduz in Afghanistan dat de provincie volledig in handen is van de taliban, dat dit voor hem onhoudbaar was en dat hij nergens veilig was. Hij geeft aan dat hij de laatste maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan in Kunduz heeft verbleven en dat zijn familie daar nog steeds verblijft.

Verzoeker verwijst naar:

- UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018;
- EASO, Country Guidance. Afghanistan. Guidance note and common analysis, juni 2018.

In deze landeninformatie kan worden gelezen dat het gegeven dat een verzoeker om internationale bescherming langdurig in Pakistan heeft verbleven, een element is dat moet worden meegenomen in de beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

Uit de EASO Afghanistan Guidance note blijkt dat de provincie Kunduz wordt beschouwd als een regio waar willekeurig geweld plaatsvindt en waar een reëel risico op ernstige schade kan worden vastgesteld wanneer de verzoeker om internationale bescherming specifiek wordt geraakt omwille van factoren eigen aan zijn persoonlijke omstandigheden.

2.3. De Raad merkt op dat de verwerende partij op grond van artikel 4.2 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, mag verlangen dat verzoeker verklaringen en documentatie ter staving van zijn nationaliteit, identiteit, inclusief zijn geboorteplaats en "land(en) en plaats(en) van eerder verblijf" voorlegt. De verplichting om mee te werken aan de vaststelling van de plaatsen van eerder verblijf, houdt niet in dat verzoeker het bewijs moet leveren "recent en rechtstreeks" uit een bepaalde regio te komen alvorens hij in een lidstaat zijn verzoek om internationale bescherming indient.

Wel kan van verzoeker worden verwacht dat hij duidelijk scheidt over zijn geboorteplaats en zijn verschillende verblijfplaatsen in Afghanistan, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat zijn werkelijke regio van herkomst kan worden bepaald. Het bepalen van de werkelijke regio van herkomst is des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar verzoeker de bron van zijn vrees of ernstige schade situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

Hierbij merkt de Raad op dat de geboorteplaats en eerdere verblijfplaatsen in Afghanistan, enerzijds niet steeds noodzakelijk de werkelijke regio van herkomst vormen, maar anderzijds wel indicatief kunnen zijn bij het bepalen van de regio ten aanzien van waarvan het risico dient te worden beoordeeld.

Het komt de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit het geheel van voorgelegde documenten en verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonde.

Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten.

Indien commissaris-generaal of de Raad van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

2.4. In casu wordt de Afghaanse nationaliteit van verzoeker niet betwist. Verder heeft verzoeker een begin van bewijs voorgelegd dat een verblijf in Pakistan aantoonde, met name een verblijfskaart geldig tot 31 december 2015.

Ter zitting verklaart verzoeker niet meer te weten hoe oud hij precies was toen hij naar Pakistan vertrok, maar zeer jong te zijn geweest. Hij geeft toe daar naar school te zijn geweest. Hij zou zes maanden voor de vervaldatum van zijn verblijf uit Pakistan zijn vertrokken (halfweg 2015), vervolgens twee maanden in Kunduz hebben verbleven en dan naar Europa zijn getrokken waarbij hij een aantal maanden onderweg was.

Verwerende partij volhardt ter zitting in de vaststelling dat verzoeker niets kan vertellen over recente gebeurtenissen in Kunduz en dus zijn recent verblijf aldaar niet aannemelijk maakt. Zij verwijst hierbij 's Raads arrest nr. 210 744 van 10 oktober 2018 waar de Raad stelde dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij de situatie in zijn regio van herkomst opvolgt en zich desnoods kan informeren bij zijn familie die er nog steeds zou verblijven. Verwerende partij wijst er verder op dat het aan verzoeker is om verdere duidelijkheid te geven over de duur en de omstandigheden van zijn verblijf in Pakistan en te bewijzen dat zijn familie in Kunduz is, daar op de enveloppe nergens Kunduz staat vermeld.

2.5. De Raad is van oordeel dat verzoeker heden nieuwe verklaringen en elementen voorlegt met betrekking tot zijn herkomst, met name de landen en plaatsen van eerder verblijf, die fundamentele wijzigingen betreffen ten aanzien van zijn eerder verzoek om internationale bescherming en die, gelet op de voormelde objectieve landeninformatie, verder grondig onderzoek behoeven. Verzoekers voorgehouden korte verblijf in Kunduz, dat hij situeert voor september 2015, zou een verklaring kunnen zijn voor zijn beperkte kennis over recente gebeurtenissen in Kunduz. Verzoekers voorgehouden langdurig verblijf in Pakistan zou verder een element kunnen zijn dat mee in overweging moet worden genomen in de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Weliswaar worden deze elementen, zoals verwerende partij terecht stelt tijdens de terechtzitting, nog steeds fragmentarisch aangereikt en stellen er zich nog veel vragen over de duur en de omstandigheden van het verblijf van verzoeker in Pakistan en in Afghanistan, maar deze overstijgen de onderzoeksmogelijkheden die de Raad tot zijn beschikking heeft. Zo kan de Raad de authenticiteit van de originele Pakistaanse verblijfskaart van verzoeker niet nagaan noch onderzoeken of de postcode "3501" vermeld op de enveloppe betrekking heeft op de provincie Kunduz in Afghanistan. Hierbij merkt de Raad op dat verzoeker al eerder een enveloppe voorlegde aan het CGVS waar bij het adres van de afzender "Kunduz, Afghanistan" staat vermeld. In deze omstandigheden is een verwijzing naar rechtspraak van de Raad nog niet dienstig, daargelaten het gebrek aan precedentenwerking.

Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek van de voorgelegde elementen, kan de Raad in deze stand van zaken deze nieuwe gegevens niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 september 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend negentien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES